

JOB GIRJI

Jobs bok

Beaivváš Sámi Teáhter

Job girji

Jobs bok

Boares testameanttas

Fra Det gamle testamentet

Job: Svein B. Olsen, **Ipmit/Gud:** Mary Sarre

Sáhtán/Satan, Elihu: Ingor Ántte Áilu Gaup

Elifas: Egil Keskitalo, **Bildad:** Sven Henriksen, **Sofar:** Kai Somby

Bagadalli/Instruktør: Mette Brantzeg, **Šuokŋadahkki/Komponist:** Roger Ludvigsen, **Lávdehábmén/Scenograf:** Erik A.

Evensen, **Bivttashábmén/Kostymedesign:** Åse Liv Hauan, **Čuovgahábmén/Lysdesign:** Kurt Hermansen

Lávdedávvirduojár/Rekvisittdesign: Ole J. Oskal, **Dramaturga/Dramaturg:** Mette Brantzeg

Teakstaheiveheapmi/Tekstbearbeidelse: Elle Márjá Vars, **Konsulent:** Per Oskar Kjølaas,

Giellabagadalli/Språkkonsulent: Inger M. Olsen

Lydbearbeidelse/Jietnaheiveheapmi: Bejavváš Mobile Studio, **Jietna/Lyd:** Leif Isak Eide, **Goarru/Syer:** Ingrid W. Olsen,

Goziheaddji/Inspisient & Cávgeleaddji/Sufflør: Olav J. Eira

Buvttádus ja turnéteknihkkárat/Produksjons- og turnéteknikere:

Leif I. Eide, Bernt M. Bongo, Ole J. Oskal, Olav J. Eira

Govven/Foto: Harry Johansen, **Plákahttahábmén/Plakatdesign:** Erik A. Evensen, Harry Johansen

Programansvarlig: Brita Triumpf, **Trykk:** Bjørkmanns Trykkeri

Vuosttaščájálmas/Premiere 30.08.96

Ráhkis geahččit

15 jagi lea vássan dan rájes go Álttá/Guovdageainnu eanu buođdudeami vuosttaldeapmi lei garraseamus, ja muhtin idealist-talaš kulturbargit válde *teáhtera* atnui sámi vuoigatvuodaid ovddidanbarggus. Nu ilbmanii Beaivvás Sámi Teáhter. Vaikko sámit vuoittohalle eanu seailluheamis, de goitge válde eará dehálaš vuoittuid; ea.ea. leat sámit ožžon politihkalaš jiena mii gullo Osloi, ja sámegiella ja kultuvra ii leat goassege leamašan nánnoseabbo Sámi koloniserema rájes. Sámi musihkka, filbma ja teáhter joksá eanet olbmuid go politihkáriid ságastallamat, danin go dáiddain ja kultuvrrain álkibut ollá meaddel dološ ovdagáttuid, gielalaš ja kultuvrralaš erohusaid, ja geografalaš gaskkaid.

Dán 15 jagis lea Beaivvás ovdánan unna fridjajoavkkus ámmát sámi našunalteáhterii. Teáhter lea šaddan lunddolaš oassin sámi kultuvrras, ja ollu guossečájáldallamat riikkaidgaskasaš teáhter-fesitiválain dolvot dieđuid sámiid birra miehtá máilmmi.

Manne dasto teáhter ávvuda čájálmasain vuodđuduvvon 2400 jagi boares teavsttas, ja mas eai leat gávttit eaige gullo árbevirolaš luodit? Risttalašvuohta ii joavdan Sápmaí nu árrat go muđui Oarje-Europai. Liikká lea risttalaš máilmeoaidnu ja morála-ipmárdus seamma nannosit cieggan sámi servodahkii go muđuige lea oarjemáilmmis.

Sálmmaid ja biibalteavsttaid jorgaleapmi lei vuodđun sámi čállingillii. Nu leage Biibbalis dehálaš sadji sámi kulturhistorjjás mañimuš 200 jagiin.

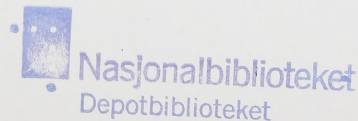
Job girji lea imašlaš kapihttal Boares Testameanttas. Muhtimat geat dulkojit Biibbala sánis sátnái hilgot dán ja dadjet dán dušše mitalussan, ja earát fas atnet dán duodaštussan Ipmila suoggar-dallanmeahttunvuhtii. Kritihkarat leat navdán Job girjji ipmilbilká-dussan, earát fas navdet dan “Biibala Peer Gyntan”. Teáhtera bargun lea jearrat gažaldagaid. Nu dahká Jobge. Son dáhttu vánhurskisvuoda ja jearra eksistensiála gažaldagaid ieš Ipmilis. Jus Son lea vuoiggalaš, manne de diktá ipmilbalolaš olbmo gillát? Čuovvugo Ipmil eará vuoigatvuodaprinsihpaid go daid maid vuordá olbmuid čuovvut?

Mii giitit min oskkáldas gehččiid geat leat čuvvon min dáid 15 jagiid, seammás go sávvat bures boahtima maiddáid odđa gehččiide.

Iluin lávket odđa 15 jahkáid ovttas dinguin. Din haga ii eale sámi teáhter.

Sávan buori teáhtervásáhusa!

Haukur J. Gunnarsson
Teáhtherhoavda

Kjære publikum

For 15 år siden, da kampen om Alta/Kautokeino vassdraget sto på det høyeste, tok en gruppe idealistiske kulturarbeidere *teater* i bruk som våpen i kampen for samenes rettigheter. Dermed ble Beaivváš Sámi Teáhter født. Selv om kampen for å redde elva gikk tapt, vant samene andre betydelige seire; bl.a. har samene fått en politisk stemme som høres ned til Oslo, og samisk språk og kultur står sterkere enn noensinne siden Sameland ble kolonisert. Samisk musikk, film og teater når et langt større publikum enn politikerne taler, pga. at kunst og kultur kan smyge seg gjennom og sprengte barrierer bygget opp av gamle fordommer, språklige og kulturelle forskjeller og geografisk avstand.

I løpet av disse 15 årene har Beaivváš vokst fra å være en liten frigruppe basert på frivillig innsats, til å bli et profesjonelt samisk nasjonalteater. Teater er blitt en integrert del av den samiske kulturen, og med mange gjesteopptredener på internasjonale teaterfestivaler når Beaivváš ut i verden med budskapet om samisk eksistens.

Men hvorfor feire teatrets jubileum med en iscenesettelse av en 2400 år gammel bibeltekst uten kofter eller tradisjonell joik? Kristendommen nådde Sameland senere enn de fleste andre områder i Vest-Europa. Likevel danner det kristne verdensbildet

og moraloppfatning et like sterkt fundament i det samiske samfunnet som ellers i den vestlige verden. Oversettelser av salmer og bibeltekster danner grunnlaget for det samiske skriftspråket. Følgelig har Bibelen en viktig plass i samisk kulturhistorie de siste 200 årene.

Jobs bok er et gåtefullt kapittel i Det Gamle Testamentet. Noen bokstavtro kristne avfeier den som et eventyr, andre ser den som et bevis på Guds uransakelighet. Kritikere har kalt den en blasfemisk opprørsbok, andre kaller den "Bibelens Peer Gynt". Teatrets rolle er å stille spørsmål. Det gjør også Job; han roper på rettferdighet, han stiller eksistensielle spørsmål til selveste Gud; hvis Han er rettferdig, hvorfor lar han da et gudfryktig menneske lide? Handler Gud etter andre rettferdighetsprinsipper enn Han krever at mennesket skal handle etter?

Vi takker vårt trofaste publikum for følget disse 15 årene, samtidig som vi ønsker nytt publikum velkommen. Vi ser med glede fram til nye 15 år sammen med dere. Uten dere hadde ikke samisk teater eksistert.

God fornøyelse!

Haukur J. Gunnarsson
Teatersjef

Dervuodat bagadallis

Eai gallásiid osku leat nu garrasit geahččaluvvon go Joba osku. Son ii sáhte áddet manne Ipmil diktá su gillát, go iihan son leat suddudan. Muhto ii son liikká hilggo Ipmilis. Oskku lea su nannoseamus vuodustus, velá dallege go nállajuvvon čohkká duvnnis.

Sáhtttá imaštallat go nu ollusat atnet oskku geaidnun lihkku-máilbmái. Joba girji muitala ahte dát lea niehku: Ii dárbbas leat oktavuolta gaskal olbmo buori daguid ja lihku.

Nubbe oaidnu -vuostálas oaidnu - lea ahte olmmoš, vaikko man rehálaččat de geahččalivččii eallit, de lea riegiádan suddolažžan. Bahávuolta lea álgo rájes jo oassin mis, ja mii eat galgga goassege heaitit atnumis árpmu. Nu dajai Læstadius. Jobii ustibat ákkástallet Joba vuostá dainna ahte son vásiha ráŋkkášteami danin go lea suddudan. Ipmil hilgu oainnu go vástida Jobii. Suddudeapmi ii leat sivvan Jobe gillámušaide.

Manne dasto gillámuš gávdno, jus sudja eai leat olbmo iežas dagut? Leago erohus gaskal kollektiivvaláš suddudeami ja eaŋkilolbmo suddudeami? Go geahčadat máilmmi birolašvuoda,

sáhttitgo de dán gohčudit jallodahkan almmá seaguhit buotsivdnideaddji Ipmila dása?

Olbmui ii leat addon buotáddejupmi. Oskun lea dohkkehit ádde-meahttumiid, muhto lea lohpi jearrat, numot Job dahká.

Dán eahkeda čájálmas muitala máidnasa Joba birra musihkain, lávlagiiguin, govaiguin ja otnágielat teavsttaiguin. Mii leat välljen teáhtervuogi mas muitaleaddjit ja lávlut leat mángga rollain. Ea.ea lávlot buohkat osiid Joba monologas. Čájálmas lea ráhkaduvvon gehččiid dáidomielaide várás - daid maid ieža hálidit váldit atnui - ja galgá maiddá bokit odđa jurdagiid.

Mette Brantzeg

Bagadalli

Hilsen fra instruktøren

Det er få som blir så hardt prøvet i troen som Job. Han kan ikke forstå hvorfor Gud lar ham lide, for han har ikke syndet. Men han forkaster ikke sin Gud av den grunn. Troen er hans sterkeste drivkraft, selv når han sitter ribbet for alt i søppeldyngen.

Et tankekors er det at mange oppfatter troen som en vei til et lykkeland. Jobs bok forteller oss at dette er en illusjon: Det behøver ikke være noen sammenheng mellom et menneskes gode gjerninger og lykke.

Et annet aspekt – det motsatte – er muligheten for at mennesket, tross alle hederlige forsøk er født syndig. Ondskaper er nedfelt i oss fra begynnelsen av, og vi må ikke et øyeblikk slutte å be om nåde. Læstadius sa så.

Jobs venner fører den argumentasjonen overfor Job, at lidelsen han erfarer er en straff fordi han har syndet. Gud tilbakeviser dette i sitt svar til Job. Synd er ikke årsak til Jobs lidelser.

Hvorfor finnes da lidelse, hvis den ikke er årsak til et menneskes egne handlinger? Er det et skille mellom kollektiv synd og den private? Er det mulig for oss når vi betrakter vår verdens ondskap, å kalle det menneskelig dårskåp, uten å bringe Gud inn som har skapt alt?

Det er ikke gitt menneske å begripe alt. Å tro er å akseptere det ubegripelige. Men det er lov å spørre. Slik som Job gjør.

Kveldens forestilling forteller historien om Job ved hjelp av musikk, sang, bilder og tekst i et samtidsspråk. Vi har valgt en forteller teater form der fortellerne og sangerne beveger seg inn i flere roller. Blant annet vil deler av Jobs monologer være sunget av alle.

Forestillingen er laget for publikums sanser – så mange de velger å bruke – så vel som for ettertanken.

Mette Brantzeg
Instruktør

Us eatnamis ássá rehálaš Job. Son lea nuorta-eatnama fámoaleamus ja riggámus, ja maiddáí eanemus ipmilbalolaš. Ipmil čevllohallá suinna. Sáhtán čuoččuha ahte lea álki leat ipmilbalolaš go olbmoss leat visot, numot Jobes lea. Lea sakka vearrát jus manahivččii buot opmodagas. Ipmil geahččaladdá Joba oskku; son manaha šibihiiddis, iežas golbma nieidda ja čieža bártni.

"Álásin bohten mun eatnan heakkas. Álásin galggan fastain dohko ruoktot mahccat. Hearrá attii ja Hearrá válddii; Hearrá namma lehkos máidnojuvvon!" (1,v.21)

dadjá Job ja iige suddut.

Ipmil deaivá Sáhtána fas, ja moaitá su go son sivahaga lea dajuhan Ipmila Joba heavahit lihkuhisvuhtii. Sáhtán oaivvilda ahte geahččalus ii leat doarváí stuoris. Jus baicca su rupmaša guoskkahivččii, de gal Job bilkidivččii Ipmila aitto muođuid ovddas. Job časkojuvvo nu ahte buoguiduvvá oaivečohka rájes gitta juolgevuođuid rádjái, muhto ii Job velge suddut baksamiiddisguin.

I landet Us bor den hederlige Job. Han er den mektigste og rikeste i det landet, men også den mest gudfryktige. Vårherre er stolt av ham. Satan hevder overfor Gud at det er en grei sak å være gudfryktig når man som Job har alt. Verre hvis han mistet alt han eide. Gud lar Job prøves i troen; han mister sin tallrike budskap, sine tre døtre og syv sønner.

"Naken kom jeg fra mors liv, naken vender jeg tilbake. Herren gav og Herren tok, Herrens navn være lovet!" (1,v.21)

sier Job og synder ikke.

Gud møter Satan igjen og anklager ham for uten grunn å ha egget ham til å føre Job i ulykke. Satan mener at prøvelsen ikke er stor nok. Hvis derimot man rørte ved hans kropp ville nok Job spotte Gud like opp i ansiktet. Job blir slått med vonde byller fra hode til hæl, men ennå synder ikke Job med sin munn.

Golbma ustit, Elifas Temanihtas, Bildad Suhitas ja Sofar Naamatihtas, bohtet jedđet Joba. Sii čohkkájit su luhtte čieža beaivvi ja čieža ija, ja oidnet Joba issoras gillámušaid.

De Job cealká:

"Duššos dat beaivi, go mun riegádin, ja dat idja, mii celkkii: Bártnáš lea sáhkkanan!" (3,v.3)

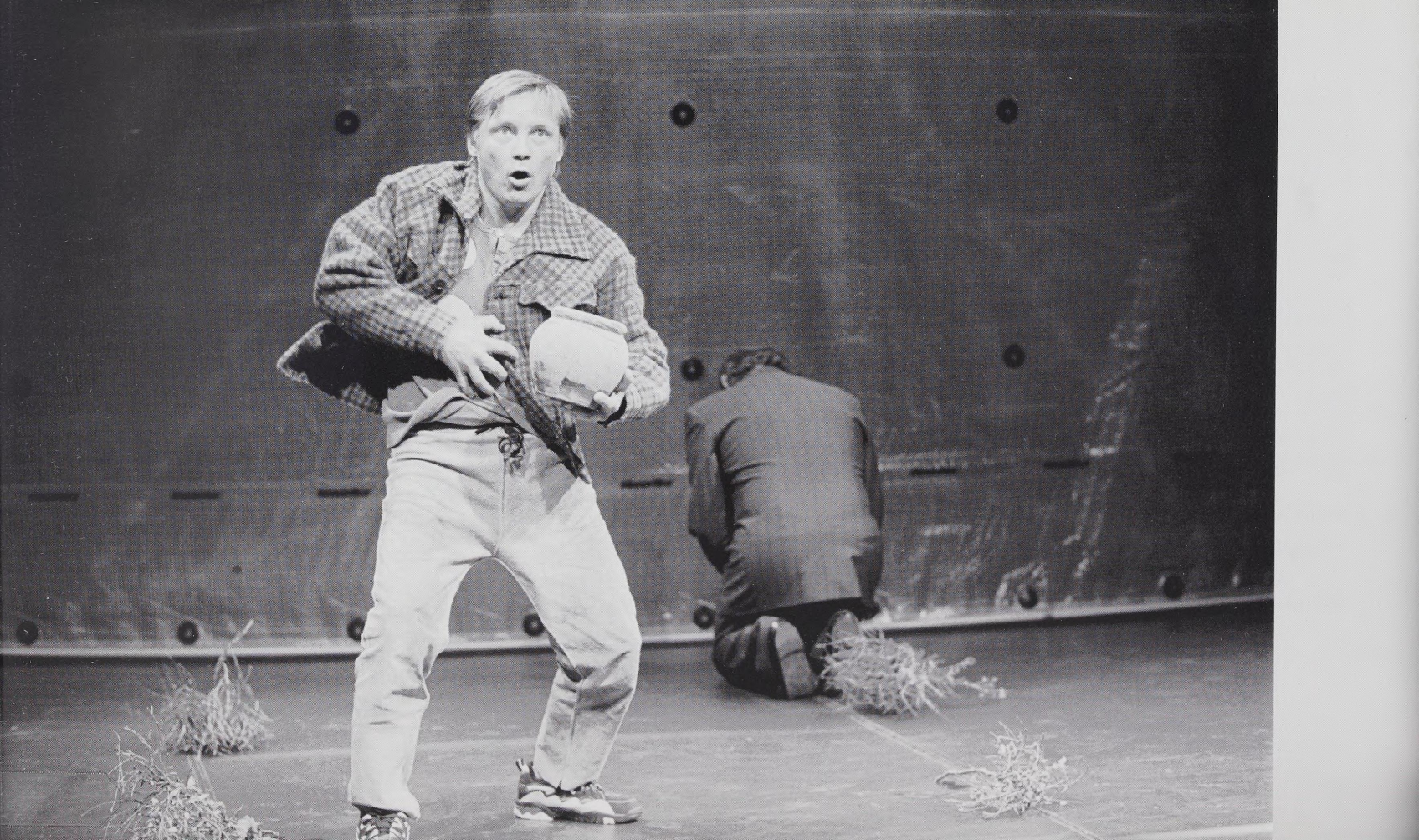
Job jearrá alddis manne Ipmil diktá lihkohemiid eallit, go juohke geaidnu orru giddejuvvon. Su gillámušain ii oro geahči. Elifas oaivvilda ahte Job menddo jođánit massá roahkkatvuodas, ahte ii dárbbas headástuvvat nu guhká go lea vigiheapmi. Son berrešii baicca leat lihkolaš go Ipmil su nuktala.

Tre venner, Elifas fra Teman, Bildad fra Sjua og Sofar fra Na'ama, kommer for å trøste Job. De sitter hos ham i sju dager og sju netter, og ser Jobs forferdelige lidelse.

Så tar Job til orde:

"Bort med den dagen da jeg ble født, den natten da det ble sagt: En gutt er blitt til i mors liv"
(3,v.3)

Job spør seg om hvorfor Gud lar de ulykkelige få leve, da hver vei synes stengt for dem. Hans plager synes endeløse. Elifas mener at Job er rask med å miste motet, at det ikke er noen grunn til bekymring, så sant han er skyldfri. Egentlig burde han være lykkelig som blir refset av Gud.

Job loavkašuvvá ustibiid váilevaš árkkálmastinvuođa: “*Muitet, mu eallin lea vuoijjahat! In goassege beasa šat lihku vásihit.*”
Hearrái čuorvu Job:

"Man guhká galgá dát bistit? Goas don heaittát munnje geahččamis? It go áiggo mu luoitit, vai beasan vuodjudit mu čolggan?" (7, v. 19)

Job lea alccesis šaddan noađđin.

Job blir støtt over vennens mangel på medlidenhet : “*Husk at mitt liv er som en pust ! Aldri mer får jeg oppleve lykke.*”
Til Herren roper Job:

“Tar du ikke snart blikket fra meg og gir meg ro, så jeg kan svelge mitt spytt ?” (7, v. 19)

Job er blitt en byrde for seg selv.

Bildada mielas berošta Job menddo ollu gillámušastis, ja geažida ahte Ipmil ii moktege bonja vuoigatvuođa: “*Jus don leat buhtis ja vuoiggalaš, de áigu son du gozihit ja hukset fas du viesu ja addit dutnje vuoigatvuođa.*”

Job mieđiha ustibiidis oidnuí das ahte olmmoš ii sáhte rievtti atnit Ipmila ovddas, buotveagálaš sivdnideaddji ovddas, muhto lasiha:

***"Vaikko livččen vuoiggalaš, de mun iežan njálbmi almmatge dubmešii mu; vaikko livččen láite-
meahttun, de son almmatge dubmešii mu jorggu olmmožin. Ovtta hal dahká. Dan dihtii cealkkán
mun: Leaš dal láitemeahttun dahje ipmilmeahttun, son duššin dahká sudno goappešagaid"***
(9, v. 20 ja 22)

Bildad synes at Job er for sentrert om sin smerte, og insinuerer at Gud på noen måte fordreier retten: *"Så sant du er skyldfri og redelig vil han nok våke over deg, og gjenreise din bolig og gi deg rett"*

Job gir vennene medhold i at mennesket neppe kan ha rett imot Gud som den allmektige skaper men tilføyer:

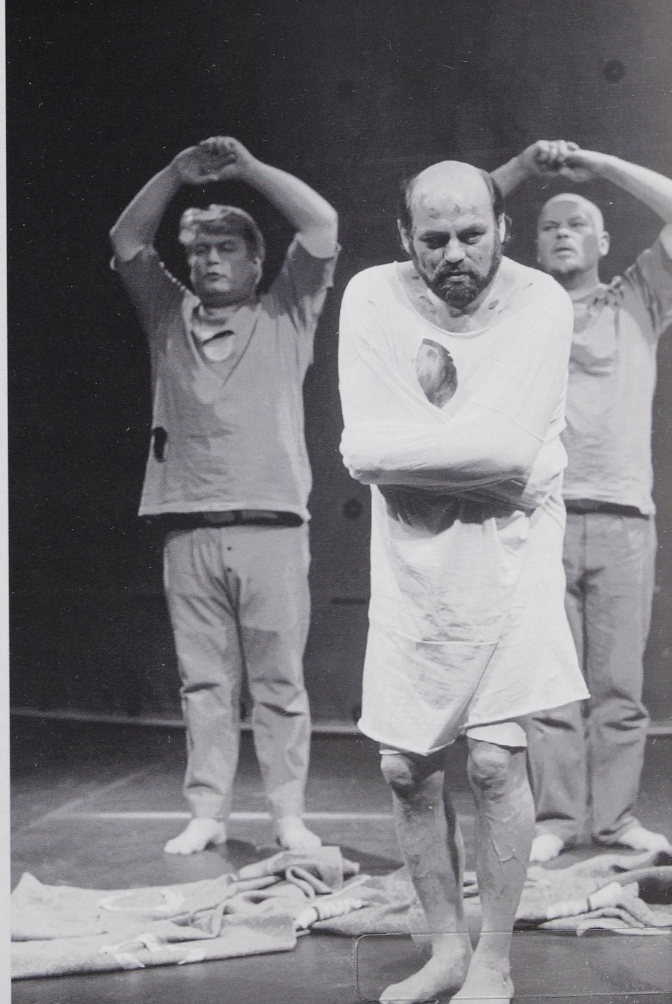
***"Selvom jeg har rett, må jeg regne meg for skyldig, om jeg er skyldfri, dømmer han meg.
Det kan være det samme ! Derfor sier jeg: Skyldfri eller skyldig han utsletter begge."*** (9,v. 20 og 22)

Son rohkadallá Ipmilii vai ii dubme su, ja dáhttu diehtit manne Son sivahallá su. Job imaštallá oaidná go Ipmil nugo olmmoš oaidná, ja illuda go Son go vearrivuođa dahká, ja nu diktá bahávuođa bissut máilmmis.

Sofar gohčuda Joba Ipmilbilkideaddjin go jáhkká iežas máhttit boahit Ipmila luonddu boddii: *"Son dovdá behtolaš olbmuid, ja oaidná suttu maid ii oktage oainne"*. Sofar oaivvilda ahte Job ii leat suttuid haga, ja ahte son ferte eret dáin gáidat.

"Duodaid dii lehpetge rievttis olbmot! Dinguin suige jápmá buot viissisvuohka." Job mielas leat ustibiin jierpmehis ráđit. Ii son eahpit Ipmila viissisvuođa ja fámu, muhto ii gávnna jeddehusa go ustibat bealuštit Ipmila, ahte sii mahkáš buorebut ipmirdit gillámušaid vuodu:

***"Manne galggašin mun guoddit mu oazzán mu bániidan gaskkas? Geahča, son áigu mu goddit!
Mun vuorddán su. Mun áiggun vanhurskkisin dahkat mu geainnudan su ovddas. Dat maddái
galgá šaddat munnje bestojupmin. Dasgo su muođuid ovdii ii beasa eahpebassi olmmoš"***
(13,v.14, 15 ja 16)

Han ber Gud om ikke å fordømme ham, og om å få vite hvorfor han anklager ham. Job lurer på om Gud ser slik menneskene ser, om han har glede av å gjøre urett, av å la ondskap eksistere i verden.

Sofar kaller Job en gudsbespotter, som tror at han kan lodde dybdene i Gud: *“Han kjenner jo de falske menn og ser den ondskap som ingen merker”*.

Sofar mener at Job ikke er uten synd og at han må få den bort.

“Ja dere er sannelig noe til karer! Med dere dør nok visdommen ut”. Job synes at vennenes råd er uforstandige. Han betviler ikke Guds visdom og velde, men finner ingen trøst i at vennene forsøker å holde med Gud, som om de bedre kunne forstå lidelsens årsak:

“Jeg utsetter meg for fare, jeg setter livet på spill. Jeg venter på ham som vil drepe meg. Jeg vil vise ham at min ferd er rett. Og det skal bli min redning, for ingen gudløs kan tre fram for ham.”

(13,v. 14, 15 og 16)

Job dáhttu Ipmila beassat eret baluin čiehkádeames Sus, ja dáhttu iežas stevdnejuvvot, vai ieš beasašii oaidnit vearredaguidis. Ipmil lea mearridan olbmo eallima. Manne eai sáhte ráfis beassat dán mearreáiggi eallit?

Ustibat leat dál áibbas sihkarat dás ahte buot mii Joba njálmmis boahdá, lea aitto ieš suddudeapmi. Elifas buohtastahtá eará Ipmilmeahttumiguin, baluin mainna ellet, sin šaddotmeahttunvuodain ja bahávuodain maid sii riegeahttet. Job vástida:

"O, eanan, ale govčča mu varaid! Váre mu čuorvun ii bisánivčče gosage! Mu ustibat leat mu bilki-deaddjit. Ipmila guvlui geahččá čierudettiin mu čálbmi." *(16,v. 18 ja 20)*

"Gávdno go munnje doaivva? Jábmiid áibmu lea mu viessu, seavdnjadassii lážán mun mu oadđinsaji." (17,v. 13)

Job ber Gud om at han må slippe å skjule seg i redsel for ham, og han ber om å bli stevnet, slik at hans forbrytelser ikke forblir skjulte for ham selv.

Menneskenes liv er tidsbestemt av Gud, kan de ikke få leve ifred denne begrensede tid?

Vennene er nu overbevist om at det som kommer ut av Jobs munn er selve synden han begår. Elifas trekker sammenlikningen til de andre gudløse; den angst de lever under, deres fruktløshet, og den ondskap som de føder.

Job svarer:

"Å jord, må du ikke gjemme mitt blod, la aldri mitt klagerop stilne. Vennene mine spotter meg gråtende vender jeg blikket til Gud." (16,v. 18 og 20)

"Er det noe håp for meg? Dødsriket er min bolig, i mørket rer jeg mitt leie". (17,v.13)

Bildad atná Joba ipmilmeahttumin:

"Ipmilmeahttuma čuovga galgá čáskkaduvvot. Su dola njuokčamat eai šat galgga báitit. Su liiki borrojuvvo bihtáid mielde. Su lahtuid borrá jápmin dávda." (18, v. 5 ja 13)

Bildad kategoriserer Job som gudløs:

"Lyset slokner for den som er gudløs, det flammer ingen ild på hans åre. Hans hud fortæres stykke for stykke, en dødelig sykdom eter hans lemmer." (18,v. 5 og 13)

Job dovdá ahte buot olbmot olgguštit su, eamit ja ustibat, muhto čuožžuha maid ahte dubmendávda maiddái lea suddu mas ránggáštuvvo. Sofar čilge vuorbbi mii vuordá ipmilmeahttumiid. Job fas čuoččuha ahte eanáš ipmilmeahttumat ja bahát ellet buori dilis. Elifas, guhte álggus dušše hoagai ahte Job lei sáhttit suddudit, rehkenastá dál buot sudduid, ja sivahallá Joba buot leat dahkan; ahte son lea váldán pánnta vieljainis opmodagas, ja lea biehttalan addimis čázi ja láibbi olbmuide geat dan dárbbášedje. Job lea iežas vuostá jorgalan.

"O, váre mun dieđášin gos su gávnnan! O, váre mun deaivvášin su truvnno lusa!

Geahča, jus mun manan nuorttas, de ii son leat doppe. Dahje jus manan oarjjás, de in mun áicá su. Jus vuolggán davásguvlui, de in mun oainne su. Jus jorggihan lulásguvlui, de in mun oainne su." (23,v. 3, 8 ja 9)

Job føler seg utstøtt av alle mennesker, sin kone sin slekt og venner, men hevder at dømmesyke også er en synd som straffer seg. Sofar utbroderer den skjebne som venter den gudløse. Job hevder derimot at de fleste gudløse og onde lever i beste velgående. Elifas, som i begynnelsen bare antydte at Job kunne ha syndet, ramser nå opp den ene synd etter den andre, og anklager Job for å ha gjort det; at han har tatt pant i sine brødres eiendom og har nektet trengende vann og brød.

Job er vendt mot seg selv:

“Å om jeg bare visste hvordan jeg kan finne ham og komme til hans trone. Men går jeg mot øst er han ikke der, og mot vest så merker jeg ham ikke. Går jeg nordover ser jeg ikke hva han gjør, snur jeg sørover, får jeg ikke øye på ham.” (23,v.3, 8 og 9)

Job vástádus Elifasa sivahallamiidda lea ahte buot maid ipmilmeahttumat dahket dáhpáhuvvá seavdnjadasas, ovdalgo čuvvgoda; dalle furrošit, goddet ja suoládit; ipmilmeahttumat vuosttildit čuovgga. Bildad vástida ahte buohkat ožžot čuovggaset Ipmilis, geas lea fápmu ja sáhtá baldit.

Joba vástádus ustibiidda duššin dahká juohke sivahallama, ja son dohkkeha Ipmila sivdnidanfámu:

"Son viiddidii davviguovllu dan ávdima badjel. Son heanngasta eatnama dušši ala. Son čátná čáziid su balvvaide. Ja balva ii beđđo daid vuolde." (26, v. 7 ja 8)

Til Elifas anklager svarer Job at alt det de gudløse foretar seg skjer i mørke, før det blir lyst; det er da det hores, drepes og stjeles; De gudløse gjør opprør mot lyset. Bildad svarer at alle får sitt lys fra Gud, som har velde og volder skrekk.

Jobs svar til vennene tilbakeviser enhver form for mistenkeligjøring, og anerkjenner Guds skapermakt::

*“Han har spredt nordhimmelen utover ødet, hengt jorden opp over det tomme rom.
Vannet innhyller han i skyer, og skylaget revner ikke under det”. (26, v. 7 og 8)*

Ja Job čuoččuha rievttistis ja rehálašvuodastis, ja dohkkeha ahte Ipmil oaidná buot mii sutnje lea čihkkojuvvon; viissisvuoda geainnu:

"Ja son celkkii olmui: Geahča, Hearrás ballat, dat lea viissisvuohhta. Ja gáidat bahás, dat lea jierbmi." (28, v. 28)

Job áibbaša dan eallimii maid oktii elii, dalle go dovddai Ipmila suodjalusa ja olbmuid dohkkeheami. Dál son deaivvada šlattariiguin, bilkidemiiguin ja vašuin:

"Mu liiki lea čáhppat ja latnjá mus eret, ja mu dávttit leat buollan báhka dihtii." (30, v. 30)

Son guorahallá eallimisttis - son livččii hálidan ránggášteami jus livččii suddudan *"dasgo de mun livččen biehttalan Ipmila"*.

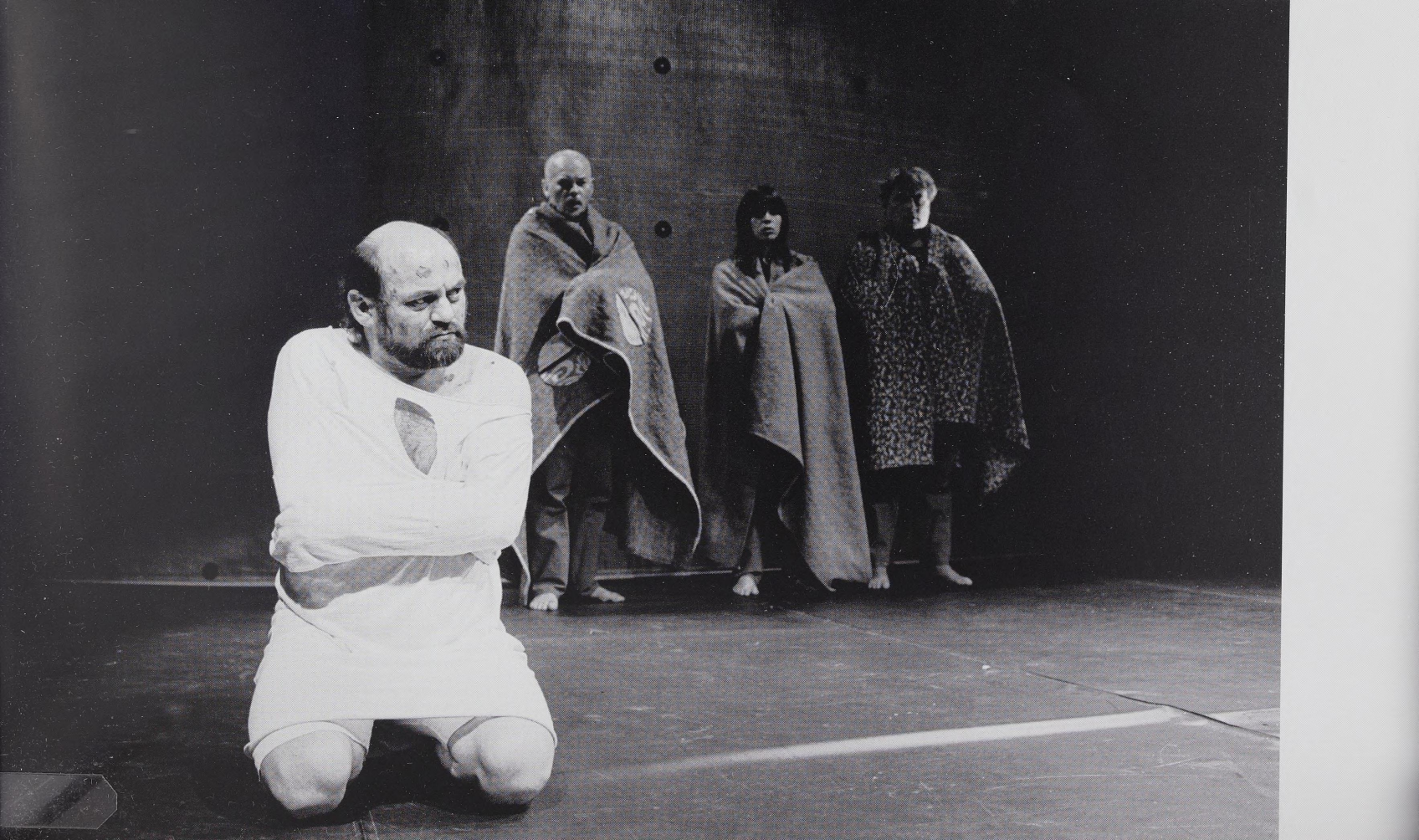
Og Job hevder sin rett og sin hederlighet, og anerkjenner at Gud ser det som er skjult for ham: Veien til visdommen:

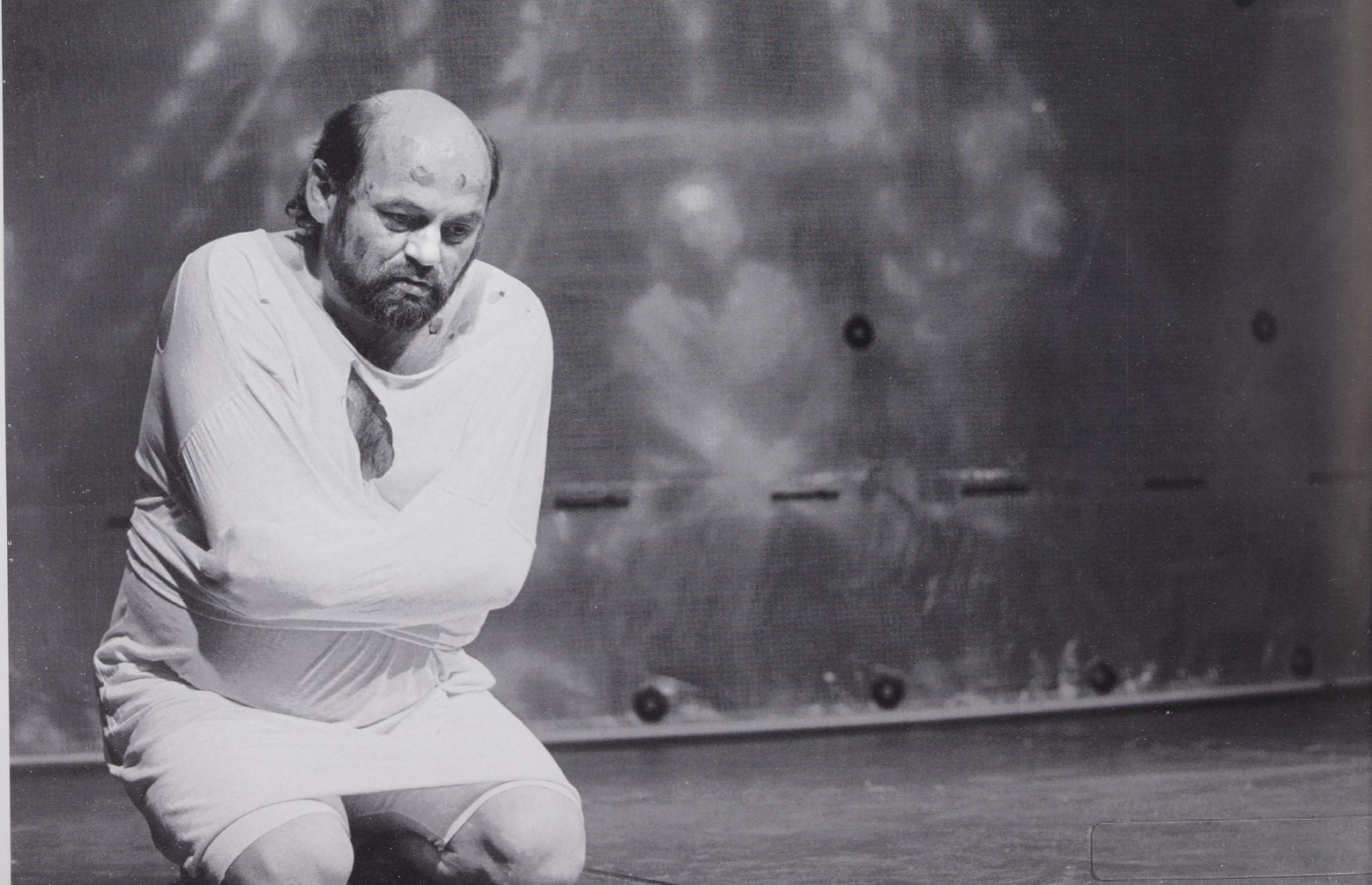
***"Og han sa til mennesket: Å frykte Herren, det er visdom, å holde seg borte fra ondskap, det er fostand"* (28,v.28)**

Job lengter etter det livet han engang levde, da han følte seg vernet av Gud og vel ansett av mennesker. Mens han nå møtes av sladder, spottviser og avsky:

"Huden på kroppen min er svart, og knoklene brenner av hete." (30,v.30)

Han gransker sitt liv - han ville ønske seg straff hvis han hadde gjort noe syndig - *"da hadde jeg fornektet Gud i det høye"*.

"O, váre livččii soames, guhte gillešii mu gullat! Geahča, dá lea mu vuolláičála. Dat buotveagalaš vástidehkos munnje! O, váre mus livččii dat čála, maid mu vuostálasti lea čállán! Mun válddášin dan mu oalggán ala, mun čánašin dan oaivái dego oaivečiŋa. Mun dieđihivččen sutnje mu lávkkiiidan logu. Nugo ráđđejeaddji lahkanivččen mun sutnje." (31, v. 35, 36, 37)

Elifas, Bildad ja Sofar eai šat vástit Joba. Nuorra almmái, Elihu váldá sátnesaji, maŋŋá go lea jaska orron nuorra agistis dihte. Son oaivvilda ahte Job ii sáhte leat sivahaga danin go Ipmil lea stuorát go olmmoš.

"Vai olmmoš heaittášii dagus, ja vai son gáidadivččii čeavláivuoda olbmás eret." (33, v. 17)

“Å om noen ville høre på meg!

Se, her er min underskrift – nå kan den allmektige svare meg! Bare jeg også hadde det skrivet som motparten har satt opp! Da ville jeg ta det på min skulder, sette det opp som et diadem på mitt hode ! Jeg ville gjøre regnskap for mitt liv og møte ham som en fyrste. (31,v.35,36,37)

Elifas, Bildad og Sofar svarer ikke lenger Job. En ung mann, Elihu griper nå ordet, etter å ha holdt seg taus på grunn av sin alder. Han mener at Job ikke kan være plettfri, fordi Gud er større enn mennesker.

“Han vil få mannen til å oppgi sin udåd, og utrydde hovmotet hos ham” (33,v.17)

Jus Ipmil ránggášta olbmo bakčasiin, de ii mávsse dan ahte hávdái áiggošii njeaidit su. Árbmu baicca gávdno. Muhto son jearrá Jobes:
“Galgašii go Ipmil du miela mielde mávssahit, go don hilggut su ráđiid?”

Elihu dáhttu Joba vuordit Ipmila, ja dohkkehit ahte ii sáhte áddet Ipmila, Vaikku ii sáhte eahpidit su vanhurskisuodá.

De Heerrá vástida Jobii garra dálkki siste.

“Giä leat don guhte hálidat sevnjodahttit mu ráđi sániiguin, almmá jierpmi haga?” Son dáhttu Joba vástidit moanát gažaldagaid; ea.ea. gos son lei dalle go Ipmil sivdnidii eatnama, dovdá go son nástealmmi lágaid, ja mearridago son almmi fámu eatnama badjel. Joba jierpmi mielde go fálli girdá bajás.

"Áiggut go láititm ja bealkit dainna buotveagalaččain? Son, guhte Ipmila láitá, vástidehkos dása! (39, v. 35)

Om Gud lar mennesket tukte med smerter betyr det ikke at han vil legge det i graven.

Tvertimot finnes nåden. Men han spør Job: “*Tror du Gud vil lønne deg slik du ønsker når du ringeakter hans råd ?*”

Elihu ber Job om å vente på Gud. Og godta at Gud kan man ikke forstå. Men at rettferdigheten hans ikke kan dras i tvil.

Da svarer Herren Job ut av stormen.

“*Hvem er du som vil fordunkle min plan med uforstandige ord ?*”

Han ber Job om å svare ham på en rekke spørsmål; bl.a. om hvor han var da Gud la jordens grunnvoll, om han kjenner stjernehimmelens lover, og bestemmer dens makt over jorden. Om hvorvidt det er Jobs forstand som gjør at falken kan fly...

“Du som klager på den Allmektige, vil du føre sak mot ham ? Svar , du som klandrer Gud !” (39, v. 35)

Job vástida ahte son lea menddo headju, ahte sus eai leat vástáduusat, ahte son lea sárdnon, muhto ii daga dan šat.

Ipmil áin hástala su ja jearrá:

"Gii lea addán munnje maidege, dalle álggos juo, maid mun galggašin sutnje fas máksit? Buot obba almmi vuolde, gullá munnje." (41, v. 2)

Job dadjá son lea sárdnon áššid birra maid ii ádde. Danin go dál lea oaidnán Ipmila, de váldá juohke sáni ruovttoluotta.

Herrá jorgala Joba ustibiid guvlui suhtuin go eai leat sárdnon riehta su birra. De Ipmil buressivdnida Joba riggodagaiguin mat leat stuorát go sus ovdal ledje, ja son fas oažžu golbma nieidda ja čieža bártni. Maŋgel elii Job 140 jagi. Son beasai oaidnit mánáidis ja mánáidmánáidis njealját buolvva rádjái, ja jámii boarisin ja gallánan beivviin.

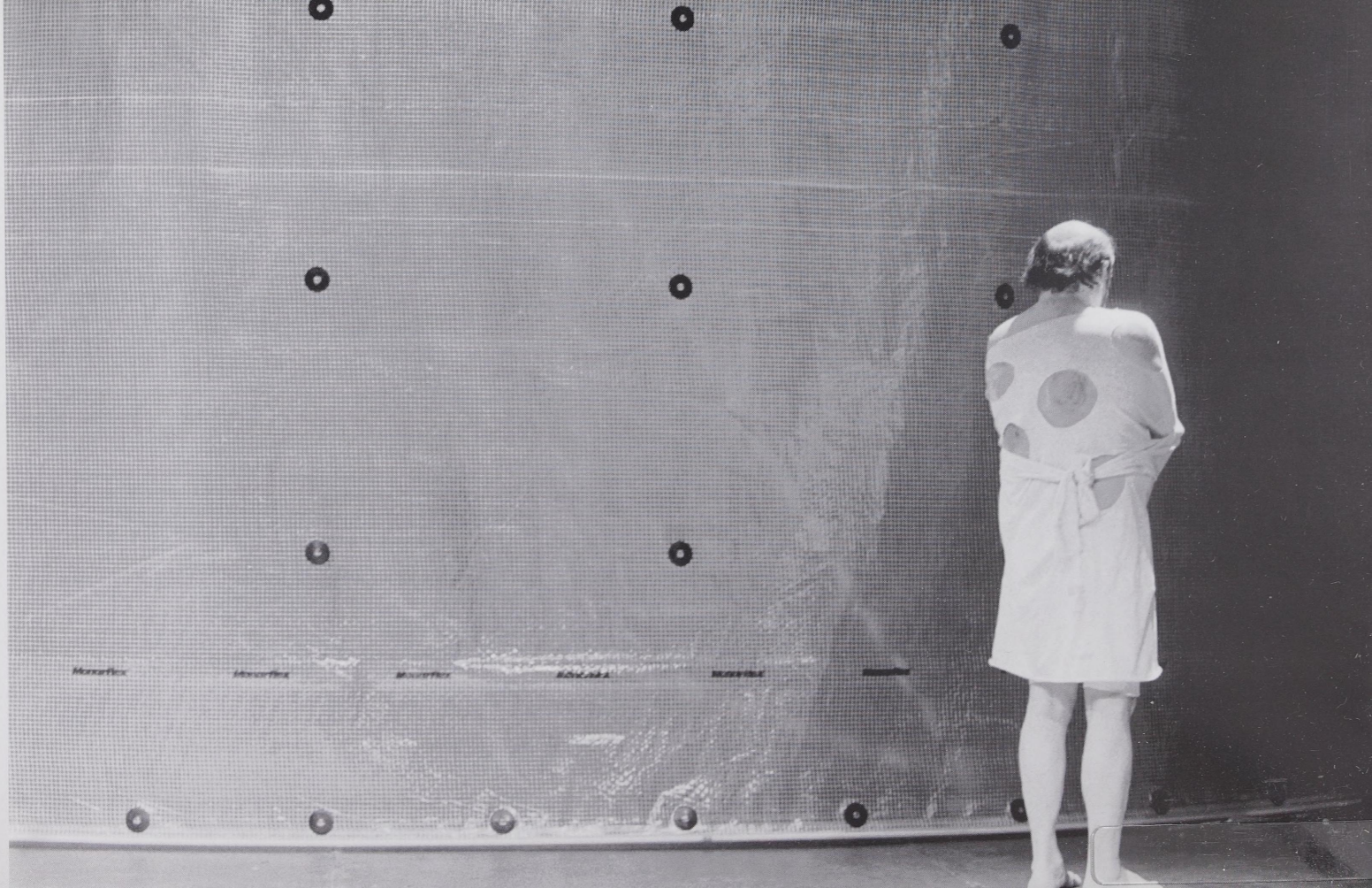
Job svarer at han er for liten og ikke har noe svar, at han har talt men ikke sier mer.

Gud utfordrer ham fortsatt og spør:

"Hvem har gitt meg noe først så jeg skulle gi ham igjen ? Alt under himmelen tilhører meg." (41,v.2)

Job sier at han har talt om ting han ikke forstår. Fordi han nu har sett Gud, tar han hvert ord tilbake.

Herren vender seg til Jobs venner i harme fordi de ikke talte rett om ham. Så velsigner Gud Job, med rikdom større enn den han hadde før, og han fikk igjen tre døtre og syv sønner. Job levde siden i 140 år. Han fikk se barn og barnebarn i fire slektsledd. Og døde gammel og mett av dage.

Beaivváš Sámi Teáhter 15 jagi

Sámi kultuvrras lea teáhter áibbas ođđa máinnastangaskaoapmi, dan ektuigo dološ šuokŋa ja muittalus árbevierut ain gávdnojit. Dološ sámiid servvodagas - siiddas - lei máinnasteamis hui alla árvu. Máinnasteapmi doaimmaige sihke suohtastallamis ja oahpaheamis. Noaidi lei siidda vuoiŋŋalaš isit. Son válddii vára cukcasiin ja noaidástallanvieruin, ja almmuhii dáid viidáseabbot. Luođis lei earenoamaš ja dehálaš doaimma noaidástallamiin. Luohti doalvvui noaidi vuoiŋŋaid máilbmái. Luohti lei ja lea ain dálge iešalddis dehálaš muittalanvuohki. Olmmoš juoigá meahceguovlluid, elliid, ja maidai muittaša luđin eará olbmuid ráhkisvuodain, earáid vašiin ja earáid fas morrášin. Sámi kultuvrras leat stuora erohusat, earenoamažit gielas ja gávttiin. Kulturrájit mannet rastá nášuvnnalaš rájjiid, muhto kultuvrra árvu diein riikain lea dan mielde makkár politihkka ieš guđetge stáhta, fylkkagieldda ja suohkan lea čađahan iežaset árkttalaš álgoálbmoga vuostta. Davviriikain lea assimileren politihkka mii lea goaridan sámi kultuvrra buot eanemusat. Dáruiduhttin álggahuvvui álggoageahččen 1800-jagiid ja bistii 1960 jagiid rádjai. Earenoamažit riddoguovlluin dagahii dát politihkka ahte sámeagiella šaddai “čiegeš giellan” váhnemiid gaskkas, ja dan sivás eastadi sin nuppi buolvva oahppamis albmalađe dárogieđa ja sámeagiella. Muhto sis-Finnmárkus gal lea giella ja kultuvra čađat nannejuvvon.

Dán jagi lea **Beaivváš Sámi Teáhteris** 15 jagi ávvudeapmi. Álggurájes 1981:s otnážiid lea Beaivváš ovdánan ja šaddan okta dain sámi dehálemus kulturinstitušuvnnain, ja lea ožžon Norggá Sámi Nášunalteáhtera árvvu.

Sámi- ja dárú kulturberošteaddjit Guovdageainnus álggahedje Beaivváža friddjateahter-joavkku. Guovdageain-Álttá-joga buođđudan stuimmit ledje dalle alimusas ja dát áigeaguovdilis ášši vuolggahiige teahterálggaheami jurdaga. Buođđudan stuimmit dagahedje sámi álbmoga dovddusin máilbmái ja ođđa beroštumi sámi kultuvrii.

Vuosttaš čájálmas lei "Min duoddat" maid sámi girječálli Ailo Gaup čálii. Bihtta lei nugohčoduvvon musikála ja fádda lei eiseváldiid luonddumeannudeapmi Sámis

Bihtta čájehuvvui Guovdageainnu Kulturviesu rahpama oktavuodas ja Festspillene i Nord-Norge:s 1981:s, ja lea okta dain teáhterbihtáin masa olbmot leat liikon buot eanemusat. Ruhtaváni dihte ii sáhtan teáhter čájehit eambbogo ovttá-guokte čájálmasa jagis

1987:a rájes lei Beaivváš mielde nášunbušeahtas. 1992:i rájes oažžui guovlluteáhter namahusa árvvu ja jahkasaččat stáhtadoarjaga, ja viimmat 1993:s nášuvnnalaš institušuvnna árvvu. Otná dilis leat 11 ollesáiggi bargi ja 10 mill. ruvno bušeahtta. Dasalassin bálkáha teáhter 50-60 oanehisáiggi bargiid juohke jagi. Giehtačállosat leat dávjá neavttariid ja bagadalli ovttasbargu. Sámi mytologija, muitalusat ja historjá leat dehálaš gálddut teáhterii. Muđui buvttadit dávjá ođđá bihtaid masa sámi girječállit leat čállan giehtačállosa. Teáhtera ulbmil lea guoimmuhit mánggalágaš teáhtergehččiid ja danin leatge eanaš bihtáin ollu musihkka dasalassin go visuell-oassi nannejuvvo earenoamažit.

Jiekŋaprošeahta “Sezuan” lea okta stuorámuš buvttadusain mas Beaivváš lea leamaš oasseváldin. Brehta giehtačállošis “Sezuan buorre olmmoš” ráhkadii Beaivváš - ovttas golmmáin eará teáhterin Norggas - earenoamaš buvttadusa Finnmárkku duoddaris mas lávdehápmi ráhkaduvvui jieŋas ja muohttagis. Beaivváš lei maidai 94 OG kulturdoaluin mielde ja čájehii doppe “Vaikko čuođi stálu...” olgun. Bihtás oaidnit sámiid historjja maŋimus 1000 jagi. Teáhteris leat guokte stuora buvttadusa jagis ja čájehanbáikkit leat miehtá sámi sihke Norggas, Ruotas ja Suomas. Dasa lassin lea teáhter maidai mielde gaskariikalaš teáhterfestiválain juohke jagi.

Beaivváš Sámi Teáhter 15 år

Teater som uttrykksform er et nytt innslag i samisk kultur, mens urgamle musikk- og fortellertradisjoner med røtter tilbake til førkristen tid ennå eksisterer. Det tradisjonelle samiske samfunnet besto av små lokalsamfunn; *Siida*, og i dette intime miljø var fortellerkunsten spesielt verdsatt, og fungerte både som underholdning og lærdom.

Siida-samfunnets åndelige leder var sjamanen; det var han som tok vare på og formidlet videre myter og ritualer. I disse ritualene hadde joiken en viktig funksjon som transefremkallende medium. Joiken var også, og er fortsatt en viktig individuell uttrykksform. Man kan joike landskaper, dyr og også minnes andre mennesker i joik. Noen minnes man med kjærlighet, noen med hat og andre med sorg.

Det finnes store variasjoner innenfor samisk kultur. Det mest iøyenfallende er dialektene og draktskikken. Kulturgrensene går på tvers av nasjonale grenser, mens kulturens status i de forskjellige områdene bærer derimot preg av hvilken politikk de forskjellige nasjonale stater, fylker og kommuner har ført overfor sin arktiske urbefolkning. I Norden er den oftest velmente assimileringspolitikken som har påført den samiske kulturen størst skade. Fornorskningspolitikken ble iverksatt i begynnelsen av 1800-tallet og forsatte langt inn i 1960-årene. Særlig i kyststrøkene medførte dette at samisk ble et "hemmelig språk" som foreldre kun brukte seg imellom, og derfor vokste det opp en generasjon som havnet i et språklig ingenmannsland. I reindriftsområdene i Indre Finnmark sto imidlertid både språk og kultur sterkt.

Rundt sankthanstider i år fylte **Beaivváš Sámi Teáhter** 15 unge år. Fra starten i 1981 og frem til i dag har Beaivváš utviklet seg til å bli en av de viktigste samiske kulturinstitusjonene, og har status som Det Samiske Nasjonalteateret i Norge.

Det hele begynte med at en gruppe samiske og norske kulturaktivister i Kautokeino dannet friteatergruppen Beaivváš. En stor del av bakgrunnen til oppstarten var den såkalte Alta-konflikten (demningen av Alta/Kautokeino vassdraget). Denne konflikten synliggjorde den samiske befolkningen, og førte til en ny bevisstgjøring om den samiske kulturens verdier.

Den første forestillingen “Min Duoddarat” (Våre vidder), av den samiske forfatteren Ailo Gaup, var en musikal, hvor temaet var myndighetenes inngrep i samiske områder. Den ble vist for første gang i forbindelse med åpningen av Kulturhuset i Kautokeino, og Festspillene i Nord-Norge i 1981, og ble en suksess.

Videre ble det under trange økonomiske vilkår fremført en til to forestillinger i året.

I 1987 kom Beaivváš med på statsbudsjettet. Fra 1992 fikk teatret status som regionteater med fast statsstøtte, og i 1993 fikk teatret status som nasjonal institusjon. Beaivváš har i dag 11 fast ansatte og et budsjett på 10. mill. kroner, i tillegg til de fast ansatte engasjeres det ca. 50-60 mennesker pr. år.

Mange av teaterets forestillinger er blitt utviklet fra eksisterende tekster av ensemblet. Samisk mytologi, eventyr og historie er viktige kilder for teateret. Beaivváš satser også aktivt på nyskrevne verk av samiske forfattere.

Teatret legger vekt på å nå et bredt publikum og forestillingene inneholder derfor mye musikk i tillegg til at det visuelle vektlegges spesielt. En av de største oppsetningene Beaivváš har vært med på er isprosjektet “Sezuan”. Da ble det i samarbeid med 3 andre teatre skapt en unik oppsetning av Brechts “Det gode mennesket fra Sezuan” i scenografi av is og sne ute på Finnmarksvidda.

Beaivváš var også med i Kulturfestivalen under OL 1994 med utendørsforestillingen “Vaikko Čuodi stálu...” (Omså hundre stalløer...) som tok for seg samisk historie gjennom 1000 år.

Teatret har to storproduksjoner i året, og spilledistriktet omfatter de samiske områdene i Norge, Sverige, og Finland. I tillegg er teatret representert ved internasjonale teaterfestivaler hvert år.

Buvttadusat/Produksjoner 1981-1996

- 1981 **Min duoddarat** (Våre vidder): Ailo Gaup, Knut Walle
- 1982 **Čuožžil** (Reis deg): Ailo Gaup
- 1983 **Min duoddarat II** (Våre vidder II): Ailo Gaup, Knut Walle
Gesat: Nils Gaup, Knut Walle
- 1984 **Skelmma riegádeapmi & Heajat Kaanas** (Gjøglerens fødsel & Bryllupet i Kaana): Dario Fo
Gánda ja golleloddí (Gutten og gullfuglen): Nils Utsi, Sigmund Sæverud, Tone Danielsen
Eahkes somát - idit gomát; eahkes deaivvadeapmi / en kafeteater revy
- 1985 **Vaikko čuodi stálu...** (Omså hundre stalloer...): Knut Walle & Beaivváš
- 1986 **Soga boalga** (Slektens sorte får): Nils Viktor Aslaksen
Vaikko čuodi stálu... (Omså hundre stalloer...); ođastuvvon/Nyoppsetning: KnutWalle & Beaivváš
- 1987 **Min šuoŋat** (Våre toner); cabaret
Ráhkismuvvan balva (Den forelskede skyen): Názim Hikmet
- 1988 **Luohti gomovuoda salas** (En tone i uendelighetens favn): Mari Boine
Goavddažis I-IV (Ut av tromma I-IV); mitalusat, máidnasat ja juoigan/fortellinger, eventyr og joik
- 1989 **Máidnasat: Rieban ja Stálustallan** (Samiske eventyr: Reven og Blindebukk med stallo)
Varraheajat (Blodbryllup): Federico Garcia Lorca
Vuonain duoddariidda (Fra fjord til vidde); konsearta govaiguin/konsert og fotoprojeksjon-serie
- 1990 **Beaivvi bártni soagŋu Jiehtanasaid máilmmis** (Solsønnens frieri i Jettenes land): Anders Fjellner
Gullspråket: Ailo Gaup
Doaimmalaš olmmoš: Svein B. Olsen
Čeargu ja soagŋu (Bjørnen og Frieriet): Anton Tsjechov

- 1991 **Sezuan:** Bertolt Brecht
Guokte monologa (To monologer): Ailo Gaup, Svein B. Olsen
Sámi šuoŋain (Med samisk klang); Sápmi šuonaiguin ja govaiguin/Sameland i musikk og bilder
Narukámi
Čáhkálaggat: Ann Jorid Henriksen, Svein B. Olsen
- 1992 **Váimmugiella** (Hjertets språk): Svein B. Olsen, Ailo Gaup
Máinnasboddu (Eventyrstund); prográmma muitalusaguin mánáide/et program av fortellinger for barn
Earalágán (Annerledes): Inger Margrethe Olsen
Boarrásiid-boddu (En stund for de eldre); prográmma muitalusaguin, lávlagiiguin ja sálmmaiguin/Et program med fortellinger, salmer og sanger
Vádjoleapmi (Vandring); Šuoŋat govaiguin/Musikk med bilder
- 1993 **Áhkobiemmo:** Sverre Porsanger
Dearvvuođat (Hilsninger): Rauni Magga Lukkari
Gumpegoddi (Ulvedreperen): John Gustavsen
Uaajjerneá; hámátdánsa/maskedans
Kiogg kákke (Gjøkene galer): Inger Margrethe Olsen
- 1994 **Vaikko čuođi stálu...** (Omså hundre stalløer...); olgun/uteversjon: Knut Walle & Beaivváš
Skoavdnji: Inger Margrethe Olsen
Mor Courage: Bertolt Brecht; ovttasbargu/Samarbeidsproduksjon.
- 1995 **Vaikko Čuođi stálu...** (Omså hundre stalløer...); siste/inneversjon: Knut Walle & Beaivváš
Boaresbártnit (Ungkarene); Ukjent japansk forfatter & Harriet Nordlund
- 1996 **Ráhkisvuoda soahki** (Kjærlighetstreet): Marry Áilonieida Somby
Job girji (Jobs bok); Boares Testameanttas/Det Gamle Testamentet

I 15 år har dere gledet oss med teater. Det har vært mange engasjerende historier dere har fortalt, historier som har fått oss til å både le og gråte. Dere har engasjert et helt folk gjennom mange år. – En bragd som har ført oss hit idag for å overvære Jobs bok.

Vi håper dere vil fortsette å glede oss i mange år fremover. Gratulerer så mye med 15 års jubileet.

Med hilsen Kautokeino kommune

BUDSKAP GJENNOM 15 ÅR

*FRA FJORD TIL VIDDE MED SAMISK KLANG
REIS DEG VED KJÆRLIGHETSTREET
HVOR GJØKENE GALER HJERTETS SPRÅK
EN STUND FOR DE ELDRE...*

*FRA FJORD TIL VIDDE MED SAMISK KLANG
EN FORELSKET SKY SENDER HILSNINGER
PÅ GULLSPRÅKET
UNGKARENES VANDRING TIL JETTENES LAND
UT AV TROMMA STRØMMER EVENTYRSTUNDER*

*FRA FJORD TIL VIDDE MED SAMISK KLANG
ULVEDREPERENS BLODSBRYLLUP FEIRES MED
GUTTEN, GULLFUGLEN OG OMSÅ HUNDRE STALLOER
DET GODE MENNESKET FRYKTER EI
DEN MØRKE SKIKKELSEN*

*FRA FJORD TIL VIDDE MED SAMISK KLANG
VÅRE TONER
EN TONE I UENDELIGHETENS FAVN
GJØGLERNES FØDSEL MED HJERTETS SPRÅK
EN ANNERLEDES VANDRING LANGS VÅRE VIDDER
REIS DEG DU SLEKTENS SORTE FÅR...*

SR/JES

15 jagi lehpet illudan min teáhterin. Dán áiggis lehpet muitalan ollu miellagiddevaš muitalusaid, mat leat sihke boagustahttan ja čieruhan min. Dii lehpet guoimmuhan olles álbmoga mánggaid jagiid. Dan dihte leat čoagganan otne geahččandihte Job girji. Váre'al ain illudehpet min mánggaid jagiid vel, ollu lihkku 15 jagi ávvudemiiin.

Dearvuodaiguin Guovdageainnu Suohkan

*VUONAIN DUODDARIIDDA SÁMI ŠUOŇAIN
ČUOŽŽIL RÁHKISVUOĐA SOAGI LUSA
GUL GIEHKA GUHKKÁ VÁIMMUGIELA
BOARRÁSIIDDA BODDU...*

*VUONAIN DUODDARIIDDA SÁMI ŠUOŇAIN
RÁHKISMUVVÁN BALVA
CEALKÁ DEARVVUOĐAID GOLLEGIELAIN
BOARES BÁRTNIID VÁDJOLEAPMI JIEHTANASAIÐ MÁILBMÁI
GOAVDDÁŽIS IHTET MÁINNASBOTTUT*

*VUONAIN DUODDARIIDDA SÁMI ŠUOŇAIN
GUMPEGOTTI VARRAHEAJAT ÁVVOJUVOJIT
GÁNDDAIN, GOLLELOTTIIN JA VAIKKO ČUOĐI STÁLUIN
BUORRE OLMMOŠ II BALA SKOAVNNJIS*

*VUONAIN DUODDARIIDDA SÁMI ŠUOŇAIN
MIN ŠUOŇAT
LUOHTI GOMUVUOĐA SALAS
SKEALMMA RIEGÁDEAPMI VÁIMMUGIELAN
MIN DUODDARIIN EARÁLÁGÁN VÁDJOLEAPMI
ČUOŽŽIL DON SOGA BOALGA....*

SR/JES

*Gratulerer med
15 års jubileet.*

*Lykke til i
fremtiden.*

Norlandia
Kautokeino
Hotell

Sámi oahpahusráđđi sávva liihku 15-jagi avvudeamiin dáiguin
sániiguin:

«Teahter lea maid Ipmila sárdneustuollu olbmuid gaskkas go
asttet gullat buorebut go girkkus»

H.C. Andersen

SÁMI OAHPAHUSRÁÐDI
SÁMI OAHPPONEAVVOGUOVDDÁS
SAMISK UTDANNINGSRÅD
SAMISK LÆREMIDDELSENTER

*Lihkku
15 jagi
ávvdemiin*

venor
KAUTOKEINO
TLF. 78 48 66 22

Gratulerer!

*Rep. av bilglass
AGA progas
Kolonial
Bilservice
Kiosk*

Kautokeino Veiservice AS

Tlf. 78 48 61 72 • Fax 78 48 67 30

Tlf. 908 36 209

(BUTIKK UNDER DROSJESENTRALEN)

*gratulerer
Beaivváš
Sámi Teáhter
med 15-års jubileum!*

Takk for samarbeidet i 15 år, og ønsker fortsatt fremgang for teatret. GRATULERER!

**Finnmark
Kontorservice as**

Avdeling Kautokeino

Gratulerer med
15-års jubileet

Gipsy
leather design

Original
costume
in reindeer
and
fishskin
leather

Ingrid Olsen
Creator

p.o. N-9520 Kautokeino p.h. 90 84 44 85

Árval midjiide
maid galgat
čállit

Boastaboksa 235
9520 Guovdageaidnu
Tlf. 78 48 69 40
Fax 78 48 69 45

Olu
lihkku

15 jagi
ávudemiin

sávva

Min Áigi

NBR Depotbiblioteket

97sd 16 025

